

Niets is mooier dan Euroglide vliegen.

Als voorbeeld een verslag van 19 juni van de PS.

Op 18 juni werd ik om 17.00 uur en nog op 1500 meter hoogte helaas gedwongen naar beneden te gaan gezien het omweer en de zware regenbuien rondom mij.

Het dichtstbijzijnde veld lag gelukkig maar enkele kilometers noord van mij, Moret-Episy. (LFPU) .

Aldaar in hevige regen geland mocht ik direct mijn kist in de inmiddels weer geopende hangar schuiven en werd ik getrakteerd op een heerlijk biertje door enkele nog aanwezige clubleden.

Ze waren zelf al enkele uren gestopt vanwege het slechte weer en keken enigszins verbaasd vanwaar ik wel niet kwam (Beaunne). Na wat uitleg over de Euroglide , het inloggen op de site, begrepen ze wel dat ik morgen verder zou willen vliegen.

Wij mochten op het veld kamperen en kregen een sleutel van de douche.

Allerlei meteo info werd door hen op hun in het clubhuis staande computer verzameld, maar de conclusie was helaas unaniem dat het de volgende dag (19 juni) geen bruikbaar zweefvliegweer zou opleveren.

Mijn ophaalploeg, mijn zoon en een vriend van hem, arriveerde en werden ook van bier voorzien en wij allen werden bijgepraat dat we morgen maar een cultuurdag moesten inlassen. We waren per slot van rekening in Frankrijk.

Het zou in de ogen van de fransen een doodzonde zijn om niet naar het kasteel te gaan en ons aldaar te laten bijpraten over de roemrijke franse geschiedenis.

Het veld ligt aan de rand van het Forêt de Fontainebleau met daar midden in het zeer beroemde kasteel van Fontainebleau. Mijn ophalers keken een beetje moeilijk maar hielden gelukkig hun kiezen op elkaar.

De volgende morgen werd ik wakker van de regen. Keek uit het raam en zag een zwaar gesloten wolkendek met basis op ongeveer 200 meter.

Tijdens ontbijt toch maar besloten de franse tip voor een rondje cultuur op te volgen.

Voorzien van paraplu's gingen we met de camper naar het kasteel op slechts 15 km afstand.

Zelf de heren studenten ophalers begonnen tijdens de rondleiding te genieten van al dat pracht en praal en respect te krijgen voor de wijze waarop de diverse franse koningen hun maîtresses opborgen. Maar door de vele ramen zag ik dat de lucht begon open te breken en dat er mogelijk toch wel gevlogen zou kunnen worden.

We besloten in hoog tempo het rondje kasteel nog even af te maken en nagekeken door een aantal verbaasde fransen verlieten we al rennend door een zijdeur het kasteel richting camper.

Terug op het veld was de bewolking verder open gebroken en hingen er weliswaar heel laag enkele cumultjes die met hele hoge windsnelheden op koers werden voortgedreven.

Kist uit de hangar, gestart en het bleek mogelijk om te blijven hangen, zij het zeer laag.

Tussen de drie en vijfhonderd meter werd ik zo hard weggezet dat omkeren al helemaal geen optie meer was.

Die dag toch nog helemaal naar St- Hubert gevlogen mede dankzij de zeer sterke rugwind.

Aldaar werd ik van harte welkom geheten door het team NY en NR. Na een heerlijke barbecue en teveel bier kwam de volgende morgen de baas van het veld melden dat we toch echt met de campers van het veld af moesten en wel direct.

Luc Weber werd te verstaan gegeven dat hij nooit meer brandplekken in een Belgisch gazon mag maken met zijn turbo barbecue.

Geen probleem, starten en op naar Eindhoven.

Niets is mooier dan Euroglide vliegen. Tot 2008.

Hartelijk dank voor jullie prima organisatie,

Paul Schepers PS